

Afsnit 8: Søndagsglæder

Søndagen kom med en særlig ro og en dyb, indre glæde. Josefine og Pixi havde besluttet sig for at hylde denne særlige dag med noget helt særligt. Josefine vidste at hjemme i den lille landsby Grankvist, sad hele familien rundt om det lille spisebord i køkkenet. Far med en kop kaffe, mor stod helt sikkert og lavede morgenbrød mens lillesøster sang sin godmorgen sang. Josefine og Pixi stod tidligt op, da solens første stråler begyndte at kysse den frostklare himmel. Sammen gik de ud i slottets have og plukkede de smukkeste og mest vidunderlige juleroser. Som de satte ind på køkkenbordet. Køkkenet blev nu fyldt med den dejligste duft af juleroser.

I køkkenet begyndte de at bage småkager og kransekager, mens de sang julesange, hvis toner fyldte rummet med glæde.

Mens de arbejdede, kunne de mærke, hvordan søndagens særlige magi fyldte hvert øjeblik. Det var som om tiden stod stille, og de blev omfavnet af en helt særlig stemning af fred og ro. Senere på dagen gik de en tur i skoven, hånd i hånd. De fulgte en sti dækket af den smukkeste og klareste hvide sne, og lyttede til suset fra træerne. Det var en stille og eftertænksom stund, hvor de delte deres drømme og ønsker for fremtiden.

Da solen begyndte at dale mod horisonten, vendte de tilbage til slottet og tændte stearinlys i hver en krog. Rummet blev badet i et blødt skær, der gav alt en næsten drømmende og magisk fornemmelse.

De satte sig tæt ved siden af pejsen og lod stilheden omfavne dem. Ord var pludselig ikke nødvendige, for de følte sig forbundet på et dybere plan, som om deres hjerter talte et sprog, som kun de kunne forstå.

Søndagen gled langsomt over i aften, og de vidste, at denne dag ville blive husket som en af de mest særlige. Det var en dag fyldt med søndagsglæder, en dag, hvor tiden stod stille, og hjertet følte sig hjemme.